

Sygn. akt II CSK 659/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Prokuratora Okręgowego w P.
przy uczestnictwie M. [...] z siedzibą w L. - Cypr
o wpis hipoteki przymusowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 8 sierpnia 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

**odrzuca skargę kasacyjną oraz zasądza od uczestnika na
rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa
kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uczestnik zaskarżył skargą kasacyjną postanowienie Sąd Okręgowy w P. z dnia 8 sierpnia 2014 r., którym sprostowano oczywistą omyłkę w postanowieniu Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 27 lutego 2014 r. oraz oddalono apelację uczestnika.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak trafnie podniesiono w odpowiedzi na skargę kasacyjną skarga kasacyjna uczestnika nie spełnia wymagań konstrukcyjnych, o których stanowi art. 398⁴ § 1 pkt 3 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. uczestnik nie wskazał bowiem zakresu wniosku o uchylenie orzeczenia, które objął skargą. Za wadliwy uznać należy także ewentualny wniosek reformatoryjny. Oprócz tego, że podobnie, jak w wypadku wniosku kasatoryjnego, nie wskazano jego zakresu, to skarżący wniósł jedynie o zmianę zaskarżonego postanowienia. Tymczasem wyraźne brzmienie art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. jednoznacznie zobowiązuje wnoszącego skargę profesjonalnego pełnomocnika do precyzyjnego sformułowania wniosków. Dlatego też żądanie uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania czy też zmiany zaskarżonego postanowienia przez oddalenie wniosku należy uznać za nieusuwalny brak skargi, który skutkuje jej odrzuceniem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151, z dnia 13 października 2005 r., II PZ 39/05, OSNP 2006, nr 17-18, poz. 274, z dnia 17 maja 2006 r., II PZ 17/06, OSNP 2007, nr 9-10, poz. 136).

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że uczestnik zakresem zaskarżenia objął całość postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 8 sierpnia 2014 r. W dniu tym Sąd Okręgowy wydał dwa postanowienia, z czego jedno dotyczyło sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej, od takiego postanowienia, zgodnie z art. 519¹ k.p.c., nie przysługuje skarga kasacyjna.

Skarga kasacyjna została wniesiona w sprawie o prawa majątkowe. Skarżący powinien zatem wskazać wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 398⁴ § 3 k.p.c.), lecz obowiązku tego nie spełnił.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na

podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.).

[aw]